

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.413 van 26 januari 2004
in de zaak A. 141.496/IX-3920.**

In zake : de BVBA ANNA,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. RIEDER,
kantoor houdende te GENT,
Recollettenlei 39-40

tegen :

het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten K. LEUS en B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Goedheidsstraat 5-7.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA ANNA op 12 september 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 18 juli 2003 van de Vlaams minister van Toerisme waarbij haar beroep tegen het besluit van 5 mei 2003 van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen aangaande de intrekking van de erkenning van de exploitatievergunning van het hotel Morfeo te Zulte ongegrond wordt verklaard en het intrekkingbesluit bekrachtigd wordt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 december 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VEREECKE die, loco advocaat H. RIEDER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. SCHUTYSER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Krachtens artikel 3 van het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven (hierna ook "decreet van 20 maart 1984"), zoals vervangen bij het decreet van 21 december 1994 en gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999 kunnen logiesverstrekkende bedrijven die over ten minste vier kamers of accommodaties voor ten minste tien personen beschikken, slechts geëxploiteerd worden mits een vergunning (§ 1). Logiesverstrekkende bedrijven die over minder dan vier kamers of accommodaties voor minder dan 10 personen beschikken, kunnen een vergunning aanvragen, dus zonder daartoe verplicht te zijn (§ 2).

Artikel 2 van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd door het decreet van 21 december 1994, definieert het begrip "logiesverstrekkend bedrijf" als "iedere toeristische handelsexploitatie die, ongeacht haar benaming, met daartoe uitgeruste kamers logies verstrekt, ongeacht de duur van de verhuring, met een minimum van één nacht".

Krachtens artikel 4 van het decreet van 20 maart 1984, zoals gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, worden de in artikel 3 bedoelde vergunningen door Toerisme Vlaanderen, verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken. In geval van weigering, schorsing of intrekking kan de vergunning-aanvrager of de vergunninghouder beroep aantekenen bij de Vlaamse regering volgens een procedure door haar bepaald. Dit beroep is opschortend.

Krachtens artikel 5 van hetzelfde decreet van 20 maart 1984 bepaalt de Vlaamse regering onder meer de openings- en exploitatievoorwaarden waaraan een logiesverstrekkend bedrijf moet voldoen om aan zijn bestemming te

beantwoorden uit het oogpunt van veiligheid, comfort en belangrijkheid van het bedrijf, en artikel 6 van dat decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999, bepaalt wanneer de in artikel 3 bedoelde vergunning geweigerd of voorlopig of definitief ingetrokken kan worden.

1.2. Het besluit van de Vlaamse regering van 29 juli 1987 tot vaststelling van de voor logiesverstrekkende bedrijven geldende exploitatievoorwaarden en tot regeling van de toekenning van de voor die exploitatie vereiste vergunningen bepaalt in de artikelen 2 tot en met 5ter de exploitatievoorwaarden en classificatienormen. De artikelen 6 tot en met 11 betreffende de toekenning, weigering en tijdelijke of definitieve intrekking van de vergunning.

De beslissing tot intrekking van de vergunning wordt genomen door Toerisme Vlaanderen, na advies van het technisch comité van de logiesverstrekkende bedrijven. Tegen een dergelijke intrekkingsbeslissing is een administratief beroep mogelijk bij de bevoegde Vlaams minister, die beslist na advies van de commissie van beroep van de logiesverstrekkende bedrijven.

1.2.1. De verzoekende partij is op 21 maart 2000 opgericht met als hoofdzakelijk doel "de uitbating van alles wat betrekking heeft met de horeca zoals daar zijn, zonder beperking door opsomming : hotels- en logementshuizen. Restaurants en spijshuizen, verbruiksalons, frituren, drankgelegenheden, dancings, cabarets, private clubs, omvattende eveneens de bijkomende verkoop van tabak, sigaren, sigaretten, zichtkaarten en suikergoedwaren".

1.2.2. Op 27 oktober 2000 verleent de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen, na advies van het technisch comité, aan de verzoekende partij een vergunning met nummer 40046/9860/1 voor de exploitatie van het logiesverstrekkend bedrijf HOTEL MORFEO, met 7 slaapkamers, gelegen te 9870 ZULTE-MACHELEN, Rijksweg 154 B. Het logiesverstrekkend bedrijf werd daartoe ingedeeld in categorie H 2.

1.2.3. Tijdens een inspectie op 11 september 2002 wordt vastgesteld dat er 10 kamers zijn genummerd, waarvan één kamer, nr. 1, ingericht is als sauna, massagekamer en solarium, terwijl de andere 9 kamers gebruiksklaar zijn. De volgende tekortkomingen aan de normen H 1 worden vastgesteld :

"Bed met bijbehorend beddengoed, K 2 tot en met 5 zijn enkel voorzien van een laken.

Een beker per persoon, K 3, 4, 5.
Een badhanddoek per persoon, alle kamers.
Zeep, op kamer 6 en 8.
Kleerhaakje in de gemeenschappelijke damestoilet."

Het inspectieverslag vermeldt voort wat volgt :

"Opmerkingen :

Er zijn 10 kamers genummerd waarvan er 1 kamer, nr 1, is ingericht als sauna, massagekamer en solarium. De andere 9 kamers zijn gebruiksklaar. UITBREIDING.

Deze exploitatie doet ernstig vermoeden aan een rendez-vous club dat exploiteert onder de benaming 'MORFEO HOTEL CLUB' (zie foto's en visitekaartje).

Ook verschillende 'items' (zie foto's) gevonden in de hang/legkast van kamer 3 en kamer 6, tonen aan dat het hier om een rendez-vous hotel gaat.

Mevrouw OOSTERLINCK toonde mij ook de drinkgelegenheid die ernstig doet denken aan een club (zie foto).

Op de vraag waar mevrouw OOSTERLINCK het ontbijt serveerde, antwoordde zij mij dat ze enkel ontbijt serveert op de kamer en dat ze de ontbijt ruimte had ingericht om het linnen te doen bij gebrek aan plaats. Wanneer ze me hier binnen leidde stonden daar inderdaad een was- en droogmachine en een hele rij verkleedkastjes (20 tal lockers) met naaldhakken en telefoonnummers met namen van meisjes.

Mevrouw OOSTERLINCK vertelde mij ook dat de club ook dienst doet als ontmoetingsplaats voor koppeltjes.

In bijlage vindt u ook een aantal beelden van matig onderhoud."

De inspecteur besluit op basis van dit alles dat een intrekking van de vergunning gepast is.

Bij het inspectieverslag is een foto gevoegd van het uithangbord "HOTEL CLUB MORFEO" waarbij de nadruk meer ligt op het woord club (tweemaal) dan het woord hotel (eenmaal), foto's van de "items" gevonden in de kasten van kamers 3 en 6, een foto van de ingang, een foto van de bar, 3 foto's die matig onderhoud zouden aantonen en advertenties in de metro van 13 mei 2003 en in de Streekkrant van 24 oktober 2002 waarin CLUB MORFEO dringend hostesses zoekt respectievelijk hotel MORFEO enkele meisjes of jonge dames zoekt die een hoofd- of bijverdienste zoeken als gezelschapsdame.

1.2.4. Met een aangetekende brief van 24 september 2002 deelt Toerisme Vlaanderen aan verzoekende partij mee dat bij een inspectie op 11 september 2002 werd vastgesteld dat het bedrijf niet meer beantwoordt aan de nieuwe normen voor de classificatie H 2 die van toepassing zijn sinds 1 januari 2000, namelijk :

"H 1 - bed met bijbehorend beddengoed kamer 2 tot en met 5 zijn enkel voorzien van een laken

- een beker per persoon in kamer 3, 4, 5
- een badhanddoek per persoon in alle kamers
- zeep op kamer 6 en 8
- kleeërhaakje in de gemeenschappelijke damestoiletten."

en dat het bedrijf niet meer voldoet aan "artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 (geen toeristische handelsexploitatie)".

Er wordt verder op gewezen dat het dossier werd voorgelegd aan "het Technisch Comité van de Logiesverstrekkende Bedrijven" in haar vergadering van 18 september 2002 en dat de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen op basis van dit advies de procedure tot intrekking van de vergunning kan inzetten.

Tenslotte wordt gewezen op het feit dat de verzoekende partij, indien zij dit wenst, ter zitting kan worden gehoord overeenkomstig artikel 7, § 1, b, van het decreet van 5 maart 1985 door de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme - op de vergadering van 23 oktober 2002 - en dat zij, gelet op het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van het bestuur beschikt over een inzage-recht van zijn dossier.

1.2.5. Op de vergadering van het technisch comité van 23 oktober 2002 legt de raadsman van de verzoekende partij een nota neer. Daarin verdedigt de verzoekende partij zich ten aanzien van de tekortkomingen met betrekking tot de "classificatienormen H 2" en besteedt zij ruime aandacht aan de vaststelling dat zij "niet meer voldoet aan artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984". Inzonderheid is zij de mening toegedaan dat uit de artikelen 2 tot 4 van het decreet geenszins volgt dat, om een vergunning als logiesverstrekkend verblijf te verkrijgen, de voorzieningen "exclusief op het toerisme moeten gericht zijn", en dat zij wel degelijk in de voorwaarden is om een vergunning te krijgen aangezien zij "aan haar cliënteel logies (verstrekt voor periodes van tenminste één nacht)".

Blijkens de notulen van de vergadering van 23 oktober 2002 heeft de raadsman van de verzoekende partij dan mondeling de argumentatie van de ingediende nota aangevuld met de opmerking dat zijn cliënte kamers voor één nacht verhuurt onder meer aan zakenmensen, bezoekers van beurzen enz., dat nergens staat dat enkel verhuurd mag worden aan toeristen en dat geen controle uitgeoefend kan worden of een kamer al dan niet voor een volledige nacht wordt gebruikt. Op de vraag naar de overnachtingsfiches antwoordde hij dat er bij de klanten weerstand bestaat voor het invullen van deze fiches en dat dit in de beginperiode strikt werd opgevolgd, later minder strikt maar nu terug nauwgezet. Nadat een lid van het technisch comité opgemerkt had dat het "element logiesfiches" ter sprake was gebracht om de aard van de onderneming te staven en dat de bewijslast terzake bij

de verzoekende partij ligt adviseert het technisch comité om "juridisch advies in te winnen".

1.2.6. Met een brief van 29 april 2003 deelt de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen aan de verzoekende partij mee dat het bedrijf niet meer voldoet aan artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 en dus niet meer onder de logiesverstreckende bedrijven kan worden ingedeeld zodat de vergunning wordt ingetrokken nu zij reeds op 23 oktober 2002 werd gehoord. Na er op gewezen te hebben dat de vraag of het doel van een bedrijf toeristisch is, een feitenkwestie is waarbij gekeken moet worden welke gasten of klanten ontvangen worden met name welke het doelpubliek is van de onderneming, concludeert de administrateur-generaal dat blijkens de volgende elementen het accent ligt op het clubgedeelte zodat toeristen niet de doelgroep zijn :

- het grote uithangbord met vermelding "hotel -club" waarbij de verwijzing naar "Club" veel nadrukkelijker is,
- de advertentie in de Streekkrant van 24 oktober 2002 waar MORFEO enkele gezelschapsdames vraagt,
- de attributen voor het liefdesspel die in verschillende hotelkamers lagen,
- het bordje "club" aan de bar,
- het feit dat de ontbijtzaal niet meer als ontbijtzaal wordt gebruikt maar als plaats voor een 20tal kleerkastjes met bovenop een twintigtal schoenen met naaldhakken,
- de lijst met vrouwenamen en telefoonnummers die aan de kast hing, en
- het feit dat er bij de inspectie van 11 september 2002 moest worden aangebeld en dat de deur werd geopend door een vrouw in nachtkledij.
- het schrijven van de politie van 25 oktober 2002 dat er in het kader van de wet op de controle van de reizigers geen politiefiches worden binnengebracht.

Deze brief blijkt de weergave te zijn van het advies dat het technisch comité op 29 april 2003 gegeven heeft en dat voor de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen het motief heeft gevormd om met zijn besluit van 5 mei 2003 de vergunning van de verzoekende partij in te trekken.

Verzoekende partij ontvangt de brief van 29 april 2003 en de beslissing van 5 mei 2003 naar eigen zeggen pas op 20 mei 2003.

1.2.7. Met een op 26 en 28 mei 2003 aangetekend verzonden brief wordt namens de verzoekende partij tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 10, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juli 1987 beroep ingesteld bij de

Vlaams minister bevoegd voor Tewerkstelling en Toerisme. Dit beroep steunt op de volgende grieven :

- verzoekster werd pas in de mogelijkheid gesteld haar argumenten voor het technisch comité uiteen te zetten op 23 oktober 2002, nadat deze blijkens de brief van 24 september 2002 reeds op 18 september 2002 over de aangelegenheid had vergaderd en besloten had tot een advies tot intrekking. Dit is in strijd met het in artikel 7, § 1, van het decreet van 5 maart 1986 bedoelde hoorrecht, dat inhoudt dat men door het technisch comité wordt gehoord voordat deze tot een advies is gekomen en zich dus al een mening heeft gevormd over de problematiek;
- het besluit is mede gesteund op een schrijven van 20 september 2002 van de gemeente Zulte, terwijl het dossier dat zij heeft kunnen inzien wel een brief van die datum van Toerisme Vlaanderen aan de gemeente Zulte bevat maar nog geen antwoord en terwijl bij de behandeling van de zaak door het technisch comité op 23 oktober 2002 ook niet werd meegedeeld dat een antwoord was toegekomen en dus deel uitmaakte van het dossier waarover een advies werd verstrekt;
- het intrekkingbesluit is mede gesteund op het advies van het technisch comité van de logiesverstrekkende bedrijven van 29 april 2003 dat haar nooit is meegedeeld. Zij is ook nooit door de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen gehoord en heeft dus nooit de kans gekregen haar standpunt op nuttige wijze uiteen te zetten ten overstaan van de auteur van het intrekkingbesluit,
- uit de termen van het besluit blijkt dat het steunt op artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984, maar in haar nota voorgelegd aan het technisch comité heeft zij afdoende uiteengezet waarom het bestuur een verkeerde toepassing maakt van artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984.

1.2.8. Met een brief van 18 juni 2003 deelt Toerisme Vlaanderen aan de verzoekende partij mee dat de commissie van beroep van de logiesverstrekkende bedrijven het ingestelde beroep op 1 juli 2003 zal behandelen, dat de verzoekende partij desgewenst op die vergadering kan worden gehoord en dat zij de mogelijkheid heeft om het dossier in te zien op basis van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten.

Blijkens het verslag van de beroepscommissie heeft zij, na Toerisme Vlaanderen en de raadsman van de verzoekende partij te hebben gehoord, aan de minister geadviseerd het beroep ontvankelijk maar niet gegrond te verklaren en het besluit van de administrateur-generaal te bekrachtigen.

1.2.9. Op 18 juli 2003 beslist de Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme dat het beroep ontvankelijk maar ongegrond is en dat het besluit van 5 mei 2003 van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen houdende intrekking van de vergunning van hotel MORFEO wordt bekrachtigd. Dit is het bestreden besluit dat als volgt luidt :

"Ministerieel besluit houdende het beroep tegen het besluit van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen van 5 mei 2003 houdende intrekking van vergunning voor de exploitatie van een logiesverstrekkend bedrijf aan de BVBA ANNA voor het Hotel MORFEO, Rijksweg 154 B, 9870 Zulte - Machelen.

De Vlaamse minister van werkgelegenheid en toerisme

Gelet op het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven zoals gewijzigd, inzonderheid de artikelen 2, 3, 4, 5 en 6;

Gelet op het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, inzonderheid artikel 37.1°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 29 juli 1987 zoals gewijzigd tot de vaststelling van de voor logiesverstrekkende bedrijven geldende exploitatievoorwaarden en tot regeling van de voor de toekenning van de voor die exploitatie vereiste vergunningen, inzonderheid de artikelen 9 en 10;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op de memorie van toelichting op het ontwerp van decreet houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, stuk 223 van de Vlaamse raad, 1983 - 1984, nr. 1;

Gelet op het verslag op het ontwerp van decreet houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven, stuk 223 van de Vlaamse raad, 1983 - 1984, nr. 3 artikel 2;

Gelet op de memorie van toelichting op het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995, stuk 605, 1993 - 1994, nr. 1 artikel 32;

Gelet op het besluit van de administrateur-generaal van 5 mei 2003 houdende intrekking van de vergunning van hotel MORFEO met maatschappelijke zetel te 9870 Zulte - Machelen voor de exploitatie van een logiesverstrekkend bedrijf, genaamd MORFEO gelegen op hetzelfde adres;

Gelet op het beroep van de BVBA ANNA gedateerd op 26 mei 2003 en ontvangen op 27 mei 2003 door de Vlaamse minister bevoegd voor toerisme, tegen voormeld besluit van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen van 05 mei 2003;

Gelet op het advies van de commissie van beroep van de logiesverstrekkende bedrijven, gegeven op 01 juli 2003, na kennis te hebben genomen van het verzoekschrift en na de heer Peter VEREECKE als raadsman van de BVBA ANNA te hebben gehoord;

Overwegende dat het beroep conform artikel 10 § 2, van voormeld besluit van de Vlaamse regering van 29 juli 1987 bij de Vlaamse minister bevoegd voor toerisme werd ingediend en dit binnen de 20 dagen na de betekening van het besluit van de administrateur-generaal;

Overwegende dat de vergunning door het besluit van de administrateur-generaal werd ingetrokken omdat het bedrijf niet meer beantwoord aan artikel 2 van het decreet van 20 maart 1984 gewijzigd door artikel 37 eerste lid van het decreet van 21 december 1994 luidende als volgt :

'voor de toepassing van dit decreet wordt als logiesverstrekkend bedrijf aangezien, iedere toeristische handelsexploitatie, die ongeacht haar benaming, met daartoe uitgeruste kamers logies verstrekt, ongeacht de duur van de verhuring met een minimumverhuring van één nacht';

Overwegende dat uit de parlementaire voorbereidingen blijkt dat door de duur van de verhuring te koppelen aan het minimum van één nacht, het ter beschikking stellen van kamers tijdens de dag op die wijze aan de toepassingen van het decreet worden onttrokken;

Overwegende dat het bedrijf zich duidelijk profileert op een wijze die door Toerisme Vlaanderen niet kan worden beschouwd als een toeristische handelsexploitatie, hetgeen door de inspectiedienst is vastgesteld en waarvan de bewijsstukken (foto's - advertenties) in het dossier werden opgenomen, met name :

- het uithangbord
- de advertentie in de streekkrant van 24.10.02
- de advertentie in de krant metro van 13.05.03
- de attributen die duidelijk doen twijfelen aan het toeristisch karakter van het bedrijf;

Overwegende dat de ontbijtruimte werd omgevormd tot een kleedruimte met een twintigtal kastjes met telefoonnummers en vrouwennamen;

Overwegende dat uit voorgaande kan besloten worden dat het accent op het clubgedeelte ligt en dat de toeristen niet de doelgroep zijn;

Overwegende het schrijven van de gemeente Zulte dat er geen politiefiches in het kader van de controle op de wet van de reizigers worden binnengebracht;

BESLUIT :

Artikel 1. Het beroep van BVBA ANNA met maatschappelijke zetel te 9870 Zulte - Machelen, tegen het besluit van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen van 05 mei 2003 houdende de intrekking van de exploitatievergunning voor het hotel MORFEO, gelegen in de Rijksweg 154 b te 9870 Zulte is ontvankelijk doch ongegrond.

Artikel 2. Het besluit van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen van 05 mei 2003 wordt bekrachtigd.

Artikel 3. Van dit besluit zal kennis worden gegeven aan de BVBA ANNA, Rijksweg 154 b te 9870 Zulte - Machelen, en aan de burgemeester van de gemeente Zulte".

Met een op 29 juli 2003 gedateerde brief wordt deze beslissing door Toerisme Vlaanderen aan de verzoekende partij meegedeeld met de vermelding dat zij overeenkomstig artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juli 1987 de benaming "hotel, gasthof, hostellerie, auberge, motel of pension" niet mag voeren.

2. Overwegende dat de verwerende partij de vordering niet ontvankelijk acht doordat het verzoekschrift, in strijd met artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement, geen melding maakt van de woonplaats of de zetel van de tegenpartij; dat evenwel die vermelding niet op straffe van nietigheid van het verzoekschrift voorgeschreven is en dat de ontstentenis ervan ook niet moet leiden tot de onontvankelijkheid van het verzoekschrift, wanneer de belangen van de verwerende partij er niet door geschaad zijn geworden; dat de verwerende partij te

dien aanzien geen enkel argument naar voren schuift en dat de auditeur-verslaggever er ook in geslaagd is de verwerende partij onverwijld correct te identificeren; dat er geen reden is om de vordering om die reden onontvankelijk te verklaren;

3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij betoogt dat zij een hotel en een bar exploiteert, dat het verbod om haar hotel verder uit te baten er niet aan in de weg zal staan dat zij voort de in dat verband aangegane verbintenissen zal moeten honoreren hetgeen voor haar onmogelijk zal zijn en derhalve het faillissement zal betekenen; dat zij dat nadeel als volgt toelicht: de onderneming realiseerde in 2002 een netto-winst van 37.546 Euro; aangezien de hoteluitbating goed was voor een omzetcijfer van 62.502 Euro en de bar voor een omzetcijfer van 249.056 Euro, heeft het teloorgaan van de hotel-activiteit -die behoudens het loon van de schoonmaaksters (op jaarbasis 17.686 Euro) vaste uitbatingskosten met zich brengt- tot gevolg dat de onderneming niet meer rendabel en zelfs verlieslatend zal zijn, meer bepaald 7 300 Euro per maand; dat zij daaraan toevoegt dat de sluiting van het hotel ook een negatieve weerslag zal hebben op de omzet van de bar, die nu de troef van de mogelijkheid tot overnachting, welke nu bestaat voor een cliënt “die het al te laat heeft gemaakt en/of te veel heeft gedronken”, ziet verloren gaan;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat een financieel nadeel in beginsel niet als moeilijk te herstellen wordt bestempeld, tenzij de bestreden beslissing de levensvatbaarheid van de verzoekende partij in het gedrang brengt of haar aan de rand van het faillissement brengt; dat zij, waar de verzoekende partij verwijst naar de gevaren voor de continuïteit van haar onderneming, wijst op de afwezigheid van concrete gegevens en daaraan toevoegt dat de verzoekende partij 80% van haar inkomsten haalt uit de exploitatie van de bar, dat niet blijkt dat de bedrijvigheid van de club gestaakt zal moeten worden wegens het verlies van de vergunning als logiesverstrekkend bedrijf en dat bovendien, de uitbating van een

logiesverstrekkend bedrijf ook zonder de ingetrokken vergunning mogelijk is indien minder dan vier kamers worden benut;

4.3. Overwegende dat het aangevoerde nadeel beperkt is tot het zuiver financiële; dat de verwerende partij terecht opmerkt dat financieel nadeel slechts dan tot een schorsing kan aanleiding geven wanneer aannemelijk wordt gemaakt dat het voortbestaan van de onderneming in het gedrang kan komen;

4.3.1. Overwegende enerzijds, dat uit de cijfers die de verzoekende partij voorlegt, blijkt dat de hotelactiviteit, waarop het bestreden besluit inwerkt, slechts een beperkt deel van haar handelsactiviteit -ongeveer een vierde- uitmaakt; dat anderzijds, uit artikel 3, § 2, van het decreet van 20 maart 1984 volgt dat de verzoekende partij nog altijd een logiesverstrekkend bedrijf dat minder dan vier kamers of accommodatie voor minder dan tien personen bevat, mag uitbaten; dat laatstgenoemde vaststelling het nadeel, dat de verzoekende partij wijt aan de gevolgen van het bestreden besluit op het financieel succes van de bar, doet relativiseren;

4.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij niet het minste bewijs levert van haar stelling dat het omzetcijfer van de hotelactiviteit voor het grootste deel opgaat in vaste kosten; dat zij dan ook volkomen ongeloofwaardig het bedrag van dat omzetcijfer -met uitzondering van de loonkost van twee deeltijdse schoonmaaksters- imputeert op het bedrijfsresultaat van de bar om aldus de cijfers van die uitbating in het rood te laten belanden; dat overigens de verzoekende partij niet aantoonst dat zij, om de periode te overbruggen gedurende dewelke de exploitatie verlies lijdt wegens de hoge vaste kosten die zij moet blijven dragen -met name totdat zij de vernietiging van het bestreden besluit heeft verkregen of totdat de administratieve procedure voor een nieuwe vergunning doorlopen is- geen tijdelijk krediet zal kunnen verkrijgen;

4.3.3. Overwegende dat de verzoekende partij niet de vereiste bewijzen overlegt die in redelijkheid kunnen doen aannemen dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het voortbestaan van de onderneming in het gedrang brengt; dat aldus niet voldaan is aan een van de grondvoorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit kan bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig januari 2000 en vier, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.